

Životopis pamětnice – Libuše Tůmová (98 let)

Paní Libuše Tůmová, rozená Pavlišťová, se narodila 12. 11. 1919, přibližně rok po založení samostatného Československa. Narodila se po otcově návratu z první světové války, jako druhé dítě. Její bratr zemřel krátce po narození roku 1913. Když bylo paní Tůmové pět let, narodil se jí druhý bratr. Své dětství prožila ve své rodné obci v Kněžicích. Rodiče zde vlastnili obchod se smíšeným zbožím. Pavlišťovi byli jednou ze zámožnějších rodin v obci, jako jedni z mála si mohli pořídit motorku, kterou využívali k dopravě zboží do obchodu, ale také k nedělním výletům. Do páté třídy Libuše Pavlišťová navštěvovala obecnou školu v Kněžicích, poté přestoupila na měšťanskou dívčí školu v Městci Králové.

Následně se rozhodla studovat na učitelském ústavu v Chrudimi, kde poznala svého budoucího manžela. Sňatek proběhl roku 1941, v tomtéž roce se manželé Tůmovi přestěhovali do obce Jabkenice. V letech 1941-1946 zůstávala Libuše Tůmová v domácnosti. Během druhé světové války žili Tůmovi celkem poklidně. Rodinné soužití však mohlo ohrozit zahájení totálního nasazení. Ve snaze vyhnout se pracím ve Třetí říši si manželé Tůmovi pořídili potomka. Roku 1943 se jim narodila dcera Helena. Manžel paní Tůmové v této době pracoval jako učitel. Roku 1946 nastoupil do spořitelny na místo účetního, Libuše Tůmová po něm převzala místo učitelky na místní škole. Ve spořitelně manžel dlouho nepracoval. Nejdříve byl nucen skládat pytle s obilím, ale po roce 1948 získal místo v JZD, kde vedl účetnictví, přestože nebyl členem komunistické strany.

Libuše Tůmová tedy působila ve školství od roku 1946, celý profesní život vyučovala žáky na nižším stupni. Roku 1968 byla pověřena založením jednotřídky pro romské děti v Benátkách nad Jizerou. Za své zdejší působení si před odchodem do důchodu vysloužila pochvalu, že za celých osm let nebyla žádná stížnost na romské děti. Libuše Tůmová odešla do důchodu v roce 1976, v současné době žije v Malé Boleslavi.